

BETH KÖZGYŰLÉS

A BETH, az európai egyházi könyvtárak egyesülete ebben az esztendőben Nizzában tartotta évi rendes közgyűlését. Mint emlékezetes, az EKE a közgyűlésre G.Szabó Botondot és e sorok íróját delegálta. Sajnos édesanyja betegsége miatt G.Szabó Botondnak az utolsó pillanatban le kellett mondania az utat.

A BETH-közgyűlés hivatalos része, mint várható is volt, nem hozott különösebb újdonságot (nincs választási év). Ám ami közgyűlés résztvevőinek összetételét és nyelvét illeti, határozott elmozdulás volt tapasztalható. Feltűnő volt az erősödő francia jelenlét, vélhetően a jelenlegi francia elnöknek (Odile Dupont, Institut Catholique de Paris) is tulajdoníthatóan. Ennek aztán a folyamatos kétnyelvűség (francia, angol) lett a következménye a korábbi angol dominancia helyett.

A tematikát illetően ez a közgyűlés azt tükrözte, hogy az európai egyházi könyvtárak figyelmét egyre erőteljesebben, sőt, mondhatnám, egyre egyoldalúbban a digitális adatrögzítés, a szaporodó adatbázisokban és kutatóprogramokban való tájékozódás köti le. Ha jól számolom, nyolc előadást hallgattunk meg különböző érdekeltségű és háttérű előadóktól. A hallgatói reflexiók egyik fontos megállapítása volt, amit egy finn kolléga fejtett ki, hogy napjainkban világméretű verseny zajlik az adatforrások digitális birtoklásáért. A „kis” nyelvek képviselőinek pedig egy ilyen nemzetközi porondon ismételtén megadatik a lehetőség, hogy szembe-

süljenek a valósággal: az ő nyelvük nem igazán számít.

Másrészt azt is meg kellett állapítanunk, hogy hiába az örületes léptékű technikai előrehaladás, ha a másik oldalon a klasszikus akadémiai műveltség jóformán haldoklik. Jellemző módon az egyik nagy

vitatéma az volt, hogy mit kezdjen a kutató, ha a keresett szóra, címre, témára több száz eredményt talál? A kérdés mögött az a nyilvánvalóan képtelen feltételezés áll, miszerint minden előzetes ismeret nélkül, pusztán az internetre hagyatkozva neki lehet állni egy téma kutatásának. Mintha bizony az internetes kutatási lehetőség arra lenne kitalálva, hogy az analfabéta diák egyik napról a másikra dolgozatot produkáljon.

Mindazonáltal valóban figyelemreméltó az adatbázisok és kutatóprogramok látványos bővülése, amelyek megfelelő használata valóban minőségi lépést jelenthet könyvtári szolgáltatásaink bővülésében. Főltéve, persze, ha van valóságos olvasói igény a német, angol, francia stb. adatbázisok iránt. Az ATLA-tól, az amerikai egyesülettől ismét ígéretet kaptunk, hogy megpróbálnak számunkra is elfogadható árat kínálni „full text” adabázisaikért. A digitalizáció mágikus hatása alá került konferencián üdítően hatott Etienne D'hont konzervatív, s ezért már-már modern előadása az Anjou Biblia facsimile kiadásáról.

A Beth közgyűlések szokásos tárgysorozati pontja az egyes egyesületek jelentése az elmúlt évről. A jelentésemben – Baranya Péterrel és G. Szabó Botonddal

egyeztetve – a közös katalógust, valamint az ez évi tisztújítást emeltem ki. A katalógus ismertetése kapcsán nagyban támaszkodtam Baranya Péter előzetesen elkészített rövid összefoglalójára, amelyet ezúton is köszönök.

Meglehet, ez a rövid, helyenként szubjektivitástól sem mentes összefoglaló tartalmaz néhány kritikus megjegyzést is. Mindazonáltal az EKE részvételnek a Beth-ben igen jelentős hozadéka lehet. Igaz ugyan, hogy a mai európai könyvtári kultúra a nemzeti hátterek miatt meglehetősen fragmentált, s ezért mindenféle közös kísérlet óhatatlanul is nehézségekbe

ütközik (szemben mondjuk az amerikai ATLA-val), éppen e sokszínűségben elhelyezve magyarként önmagunkat juthatunk előbbre önértelmezésünkben, egyszerre megtartva és meghaladva provincialitásunkat. E némileg elvontra sikeredett mondat magyarra lefordítva: jó, ha egy magyar könyvtáros akár a BETH révén, akár más kontextusban megmártózik a soknyelvű Európa kulturális közegében. Tágul a látóhatár, s ha jobban látjuk, ami rajtunk kívül van, jobban látjuk magunkat is.

Köntös László

